

Ort
Stockholm

I R A P P O R T

Från Kjell Damberg	Sign. KD/we	Datum 1979-03-27	Nr 18/79	Blad 1 (10)
Till Tibor Parák Jörgen Espersen Mona Björklund L-G Ohlsson		Utförd av Kjell Damberg		Sammanfattning till

SMÅLAND

Under ett par veckor i början av sommarsäsongen 1977 besöktes ett antal gamla mer eller mindre kända gruvor och skärpningar i Småland.

Undersökningarna koncentrerades till framför allt norra Kalmar län (se karta), där sedan gammalt ett stort antal mineraliseringar är kända (se lista 1). Vart och ett av objekten som besöktes besiktigades översiktligt, samt provtogs (se lista 2). Prover för senare analys togs företrädesvis ur gamla varphögar eller på lätt åtkomliga ställen för stuffslagning. Stufferna har ej valts ut på ett helt riktigt, slumpmässigt sätt. Om höga värden förekommer i analyserna bör dessa betraktas med en viss misstänksamhet.

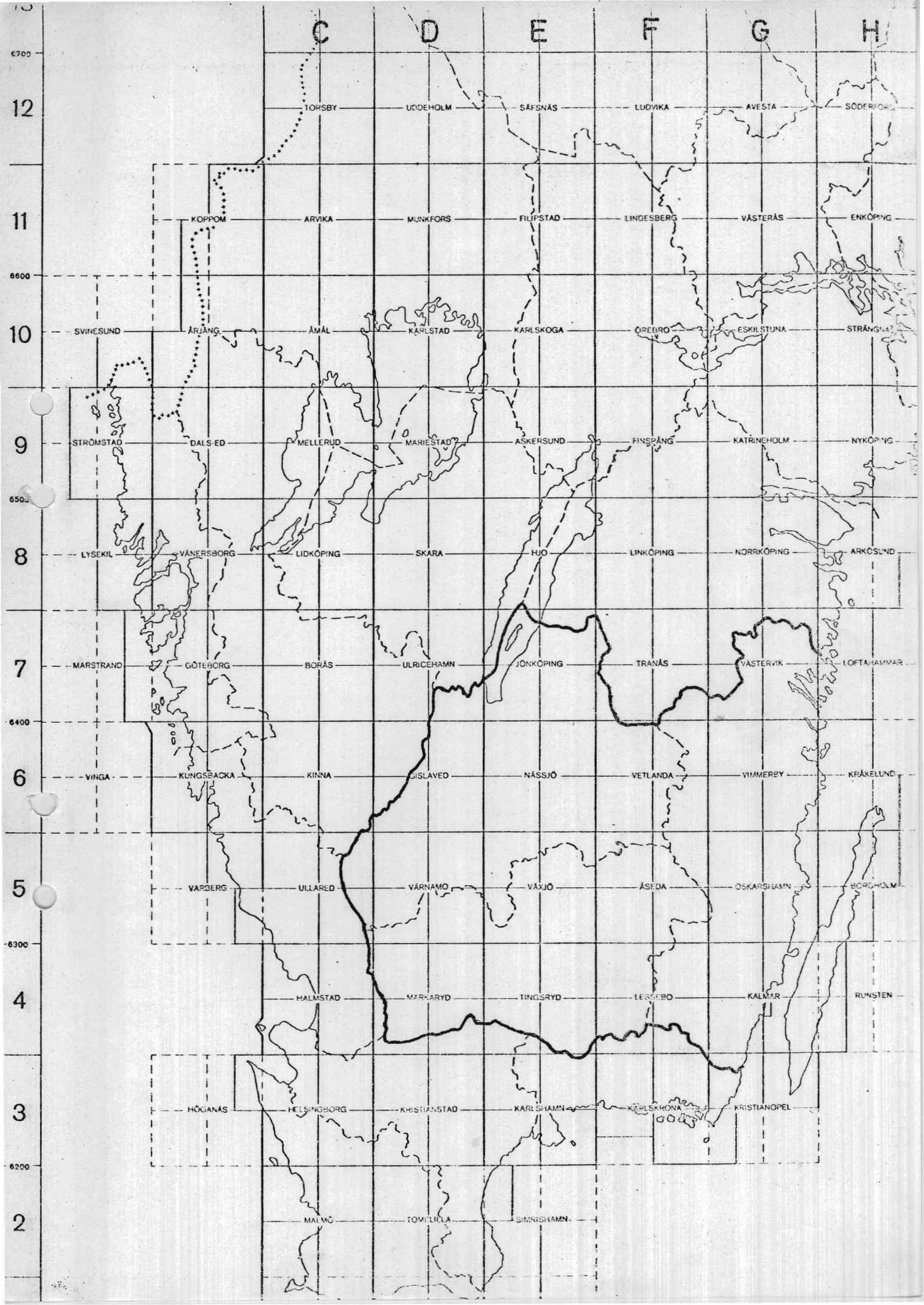
Nedan följer en kort genomgång och beskrivning av de viktigaste lokalerna som besöktes:

RUMHULT, Norrköping (8G:1g)

Strax öster om byn Rumhult, vid Gruvmosse, ligger ett litet gruvhål. Skärpningen är upptagen i en amfibolitslirig grå-röd gnejsgranit. Malmen är tydligen pyrit och magnetkis med något kopparkis. Den rostiga, malmförande zonen är ca 1,5 m bred och stryker i N-S riktning. Ett stuffprov ur en liten varphög har analyserats och visar följande: Cu, 0,17 %; Zn, 0,01 %.

FÅNGÖ, Arkösund (8H Od)

Fångö gruva ligger på östra delen av Fångö i Gryt skärgård. Gruvan upptäcktes 1834 och bröts mer eller mindre regelbundet fram till år 1876, samma år som kopparverket i Valdemarsvik lades ned.

På halvön Gruvholmen finns ett antal nu vattenfyllda gruvhål upptagna i en medelkornig, mörkgrå, amfibolitisk gnejs, delvis något kalkhaltig. Malmineralen kopparkis och pyrit uppträder vanligtvis insprängda i den ovan nämnda gnejsen. Enligt uppgifter skulle malmen ha varit relativt rik.

Analyserad stuff från varpen ger en kopparhalt på 0,21 % Cu. Fångö gruva har nyligen inmutats av en privatperson.

SKRIKERUM, Västervik (7G 9h)

Skrikerums gruva ligger ca 16 km väster om Valdermarsvik. Fyndigheten upptäcktes år 1779 och bröts på koppar, som sändes till Valdemarsviks kopparverk. Kopparbrytningen upphörde år 1784. Brytningen återupptogs till viss del under 1800-talet men då var intresset mer inriktat på de selenhaltiga mineralen som upptäcktes och beskrevs på mitten av 1800-talet.

Gruvan är upptagen i en kalkig skölzon i amfibolit, som genomsetts av talrika aplitsliror.

I varphögen, som ligger upplagd utefter bergskanten, syns många nysprängda gropar, ett tecken på att ivriga mineraljägare besökt platsen.

En stuff ur varpen, på en kismalm, visar följande värden: Cu, 2,69 %; Se, 0,5 ppm; Ag, 280 ppm.

OLTORP, Västervik (7G 9i)

Fe-malmen vid Oltorp, som omges av en amfibolit, är ca 500 m lång. Malmineralet är magnetit i en massa av hornblände och biotit. Malmen genomslås på flera ställen av en röd pegmatit.

Enligt uppgift bröts malmen på 1800-talet och mellan 1843 - 53 skall ca 1.200 ton ha brutits.

I dag kan man se 4-5 gamla gruvhål plus en stoll in i berget. Ett antal mindre överväxta varphögar ligger i bergslutningen.

En ny analys på en fattig Fe-malm visar följande: Fe, 36,0 %; P, 0,037 %; S, 0,24 % och Cu, 0,01 %.

HÄRADSGRUVAN, Västervik (7G 9j)

Häradsgruvan, som ligger ca 1 mil söder om Valdemarsvik, bröts på 1870-talet. Malmen skickades till Valdemarsviks kopparverk. Gruvan är upptagen i en relativt finkornig amfibolit, som uppvisar en viss slirighet och bandning i NNV-lig riktning. Malmen som nu delvis kan studeras i varphögarna, utgörs av kopparkis och magnetkis. I varpen förekommer relativt ofta block med riklig malakitutfällning.

En stuff från varphögen med någon malakitutfällning har analyserats och gav följande värden: Cu, 2,55 %; Ni, 0,03 %.

GRUVDALEN, Västervik (7G 8f)

Gruvdalen är en liten skärpning strax väster om sjön Åkervistens södra ände. Malmen förekommer i anslutning till en pegmatit i den omgivande amfibolitberggrunden. Malmen skall ha bestått av bl a bournit. I dag syns knappast mer än ett och annat block i den sparsamma varpen med svag malakitutfällning. En stuffanalys ger dock en oväntat hög Cu-halt 0,43 %.

STENSNÄS, Västervik (7G 7g)

Stensnäs eller Stenebo gruvor i Ukna socken, har till ~~har till~~ och från brutits sedan mitten av 1600-talet. År 1875 var sista året någon gruvverksamhet bedrevs vid Stenebo. Malmen, som är vackert bandad, utgörs av en magnetitmalm, något uppblandad med hämatit. Malmen ligger inlagrad i en tät amfibolit. Malmbredden varierar mellan 2 till 12 meter och längden uppgår till ca 750 m. Malmen stupar 70⁰ mot öster. Den är ganska fattig, mellan 30-40% Fe (se analys). Under tiden 1833-75 bröts här 43.000 t malm.

Stora Kopparberg har utmåslagt hela området. I dag syns som enda minne av gruvhanteringen stora öppna gruvhål och varphögar på bergshöjden nordväst om Stensnäs. I varpen hittas fattig Fe-malm plus pegmatit och amfibolitblock. ~~ny analys: 36,5 % Fe; 0,073 % P; 0,11 % S.~~
Ny analys: 36,5 % Fe; 0,073 % P, 0,11 % S.

HÄLLERÖ, Västervik (7G 5j)

Av Hällerö koppargruva, som ligger ca 700 m öster om Hellerö Gård, återstår nu endast två vattenfyllda och övervuxna, delvis igenfyllda,gruvhål i en kreaturshage. Gruvan bearbetades år 1841 och malmen skickades till Valdemarsviks kopparverk.

Malmen uppträder i en amfibolitisk bergart, och består av kopparkis och pyrit. En stuff från varpen har analyserats, men ingen koppar påvisades.

GUDINGE, Loftahammar (7H 0a)

På sydligaste delen av Gränsö, sydost om Västervik, ligger två gruvor: Gudinge och Gränsö.

Gudingegruvan ligger på östra stranden av Gränsö. Den s.k. malmen har varit en Fe-haltig slira i Västervikskvartsiten. Resterna av malmen som kan iakttagas i en liten varphög är magnetit, åtföljt av kvarts och biotit.

Ny analys: 45,4 % Fe, 1,67 % P (?), 0,04 % S, 0,01 % Cu.

GRÄNSÖ, Loftahammar (7H 0a)

Gränsögruvan ligger inom ett småstugeområde vid Tallebo på västra stranden av Gränsö. En rad gruvhål, delvis igenlagda, påträffas utefter stranden. Malmen är likartad den vid Gudingegruvan (se ovan).

Småhusägarna runt gruvhålen avvisar förnyad gruvdrift i området.

Ny analys: 18,5 % Fe, 0,068 % P, 0,05 % S, 0,01 % Cu.

LEBO, Vimmerby (6G 7h)

Det synliga beviset på att Lebogruvan brutits är fyra vattenfyllda gruvhål ca 200 m öster om riksväg 15. Gruvan bearbetades några år i mitten av 1700-talet. Gruvan låg därefter öde till år 1814 då ca 300 t malm provbröts. Efter detta har ingenting skett vid Lebo, dock har inmutningar då och då tagits. Malmen består av kopparkis och svavelkis, som uppträder i små körtlar i en rostig, glimmerrik och gnejsig bergart.

Nya analyser: Cu 0,22 %, 1,16 %, 1,17 %.

RISKEBO, Vimmerby (6G 7i)

Riskebo (kallas även Klubbs- eller Konglebogruvan) omnämns första gången år 1785. En viss verksamhet bedrevs fram till år 1792. Malmen, som förekommer insprängd i kvartsit och amfibolit, är kopparkis, svavelkis och magnetit. Malmen stryker i riktning N70W och stupar mot NE. Malmens bredd är ca 1 m, men avtar hastigt mot djupet.

Nya analyser: Cu 0,23 %, 0,12 %.

SKÄLÖ, Vimmerby (6G 7j)

Skälö koppargruva började brytas år 1763 och har sedan sporadiskt brutits fram till början av 1900-talet. Malmen, som är ca 1-2 m bred, uppträder på Skälöns norra strand. Berggrunden uppbyggs av kvartsit med inslag av en glimmer-hornbländerik bergart. Malmen uppträder som impregnationer i glimmerzonerna samt i angränsande kvartsitpartier. Malmineralen är kopparkis bournit och magnetit. Om malmen åtföljs av tillräckliga mängder magnetit, borde geofysiska mätningar kunna indikera ännu ej påträffade malmkroppar. En stuff ur varpen innehållande bournit visar en kopparhalt på 0,85 % Cu.

SOLSTAD, Vimmerby (6G Gi)

Solstads koppargruva ligger vid stranden av Gåsfjärden, ungefär mitt emellan Västervik och Oskarshamn. Gruvan är känd sedan mitten av 1600-talet. Kopparbrytning har förekommit i kortare och längre perioder ända fram till 1920. Malmen uppträder i ett ca 30 m brett kvartsitpaket, som innesluts i en Smålands-Filipstadsgranit.

Kopparkis, pyrit och magnetkis har avsatts i större eller mindre ansamlingar i anslutning till mindre förkastningszoner.

Huvudmalmen, som brutits, bildar ett ca 75 m långt och 4-6 m brett kopparförande parti. Malmens strykning är NV-SO med en brant sidostupning mot SV. Malmen fältstupar ca 60° mot NV. Malmen är sönderstyckad av ett antal förkastningar samt genomslagen av tunna diabasgångar. Medelhalten i den på 1870-talet utbrutna malmen varierade mellan 3-14 % Cu. Halten Cu i tidigare bruten malm antas vara något högre eller åtminstone lika hög som under 1870-talet.

Två stuffer, hämtade från den varp som använts för utfyllning vid stranden, visar en kopparhalt på 0,62 resp 0,92 % Cu. Förmodligen finns en hel del koppar kvar i området, framför allt i varpen men även i de partier i gruvan som dåtidens gruvbrytare fann värdelösa. En mer detaljerad provtagning skulle kunna ge svar på den frågan.

BANKHULT, Vimmerby (6G 3f)

Strax söder om Bankhult ligger en mindre skärpning på molybdenglans. Molybdenet förekommer som små körtlar och packar i en skär, relativt grov pegmatitgång. Omgivande bergart är en skär, grov- till medelkornig granit.

Analyser på insamlade stuffer visar en halt av Mo på 1,73 % resp 0,14 %. Cu-halten är i det närmaste obefintlig.

Troligen går det att hitta ytterligare pegmatitgångar i området, även sådana som för molybdenglans.

SUNNERSKOG, Vetlanda (6F 2d)

Sunnerskogs koppargruva bearbetades i liten skala redan på 1600-talet. Från år 1740 har gruvan brutits under flera kortare perioder fram till slutet av 1800-talet.

Fyndigheten ligger inom ett leptitområde i närheten av en granit. Malmen utgörs av en större epidot-granatskarnkropp, i vilken malm-mineralerna kopparglans, bournit och malakit uppträder. Skarnkroppen håller i medeltal ca 1 % Cu. Både molybden och wolfram har iakttagits i mineralet molybdoscheelit (Ca (W, Mo) O_4). Tre stycken stuffer från varphögen nedanför gruvöppningen har analyserats och visar följande kopparhalter: 0,18, 0,65 och 0,92 % Cu.

ARSET, Nässjö (6E 0i)

Arsets silver-blymalm ligger strax sydväst om Arsets by. Malmen uppträder som en brecciabildning i en amfibolitisk glimmerrik bergart. Mellanmassan i breccian uppbyggs av kalkspat med underordnad blyglans, zinkblände, kopparkis och pyrit. Två stuffer har analyserats: *se tabell nedan*

Cu %	Pb %	Zn %	Ag(ppm)
0,04	0,66	6,47	10
2,28	0,35	8,40	22

ARSET, Nässjö (6E 0i)

Vid nya landsvägen ca 700 m SSO om Arsets by ligger en övervuxen varphög, som troligen härstammar från en gruva kallad Karl XV:s koppargruva. Ett delvis igenrasat gruvhål upptäcktes också. I varphögen finns block med ett kopparhaltigt granatskarn, bournit-haltiga block samt huvudsakligen en del magnetkismalm. Tre stuffer har analyserats:

Cu %	Ni %	Zn %	Ag (ppm)
0,65	< 0,01	0,09	< 1
0,32	< 0,01	0,09	10
1,03	< 0,01	< 0,01	20

FREDRIKSBERG, Nässjö (6E Oi)

Fredriksbergsfältet upptäcktes år 1765 och redan år 1769 påbörjades brytningen. Gruvfältet har bearbetats periodvis ända fram till år 1919. Fältet bröts huvudsakligen på koppar men även zink har tillvaratagits.

Berggrunden inom gruvfältet utgörs av en glimmerskifferliknande bergart, med inslag av amfibolit och kvartsit.

Malmineralen är kopparkis och magnetkis. Zinkblände förekommer ganska rikligt i bl a Borrbänksgruvan.

Runt de många gamla gruvhålerna inom Fredriksbergsfältet kvarligger stora varphögar. Troligen finns här relativt stora mängder låghaltig kopparmalm, som även innehåller litet guld och silver. Fredriksbergsfältet har utmåslagts av Boliden, som på senare tid visat ett visst intresse för fältet, genom geofysiska mätningar.

En stufv från varphögen vid Mossgruvan visar en kopparhalt på 3,9 % Cu och en zinkhalt på 8,68 % Zn.

KALLSJÖ, Nässjö (6E Oi)

Något mer än 1 kilometer rakt söder om Fredriksbergs gruvor ligger Kallsjö lilla kisfyndighet. Gruvan är upptagen i en kisrostig amfibolitisk bergart. Malmen tycks bestå av något kopparkis tillsammans med magnetkis. Av gruvverksamheten syns i dag två vattenfyllda mindre gruvhål samt en del övervuxna varphögar. Ur en av dessa har två stuffer uttagits för analys på koppar och nickel. Kopparhalten är 0,11 % Cu och 0,74 % Ni. Halten nickel är obetydlig eller 0,02 respektive 0,01 % Ni

LITTERATUR

Vid beskrivningen av fyndigheterna har följande litteratur använts:

Geijer-Magnusson, 1944: De mellansvenska järnmalmernas geologi.
SGU Ca 35.

Tegengren, 1924: Sveriges ädlare malmer och bergverk. SGU ca 17.

SGU C 64, 1884: Praktiskt geologiska undersökningar inom norra delen av Kalmar län.

Dessutom har SGUs kartbladsbeskrivningar över Småland använts. En förteckning över dessa återfinns nedan.

SAMMANFATTNING

Småland är ett landskap med många äldre kända malmer och malm-anledningar. Främst delar av norra Kalmar län uppvisar en mängd mineraliseringar. Ett stort antal järnmalmer och skärpningar finns tillsammans med många kismineraliseringar. Kismalmerna innehåller främst koppar men andra metaller, som bly, zink, silver och guld, kan uppträda.

Många av gruvorna är, efter dagens mått, bristfälligt undersökta. Möjligheter finns för upptäckt av kvarlämnade låghaltiga malmpartier i gruvorna. Med hjälp av dagens förbättrade kunskaper och anrikningsmetoder bör sådana låghaltiga malmpartier kunna tillvaratas.

FÖRSLAG

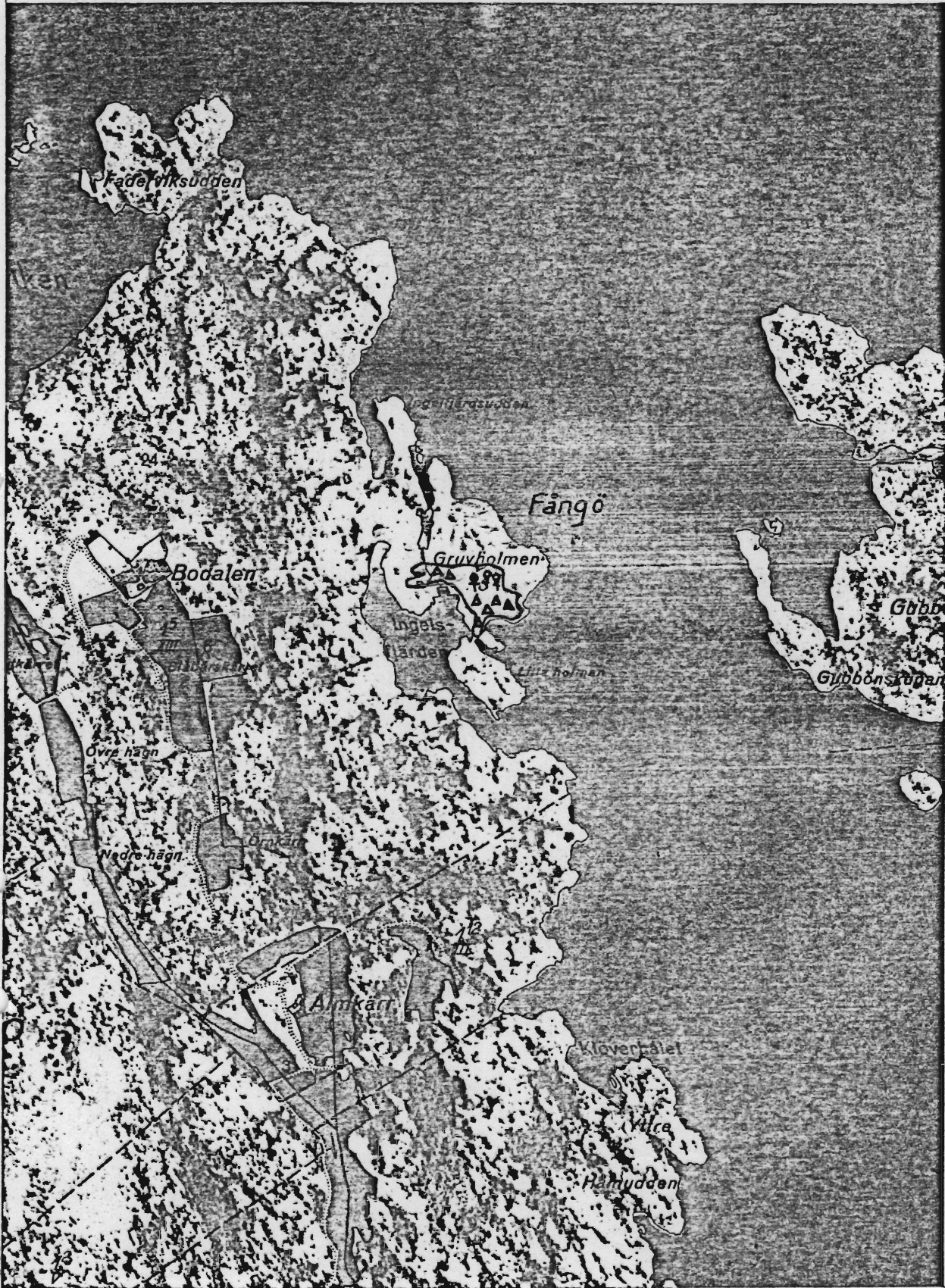
En naturlig utökning av flygmätningarna över kartbladet Finspång bör ske mot sydost, d v s i riktning mot norra delen av Kalmar län. De kartblad som bör komma i tur för flygmätning är främst 8F Linnköping, 8G Norrköping och 7G Västervik.

Efter tolkning av erhållna resultat övervägs om ytterligare prospekteringsinsatser skall sättas in.

Skala 1:10000

8H Arkösund Od

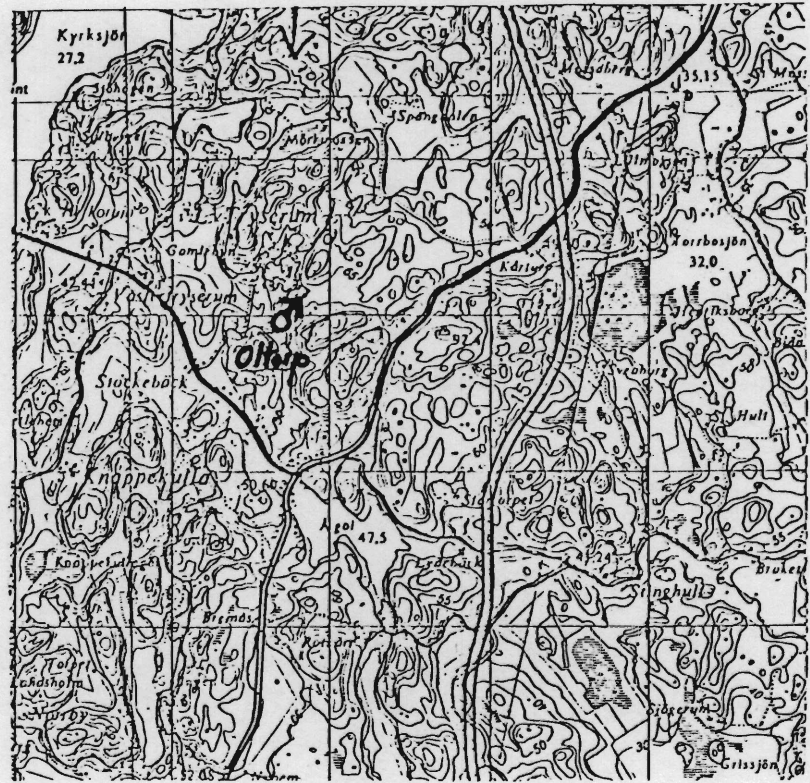
Skala 1:10,000

76 Västervik 9h

Skala 1:10000

7G Västervik 9i

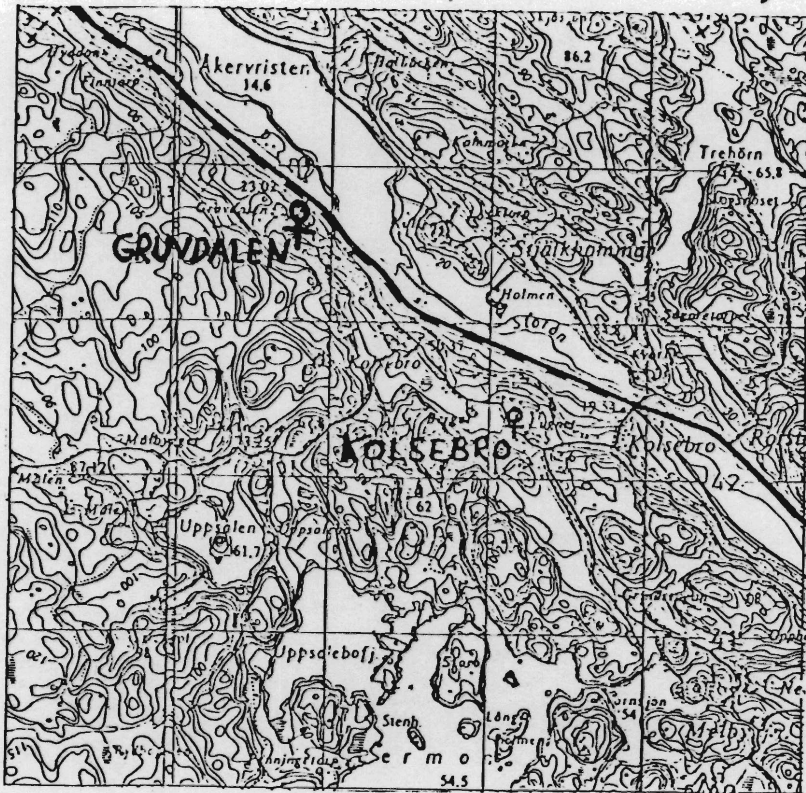

1:50 000

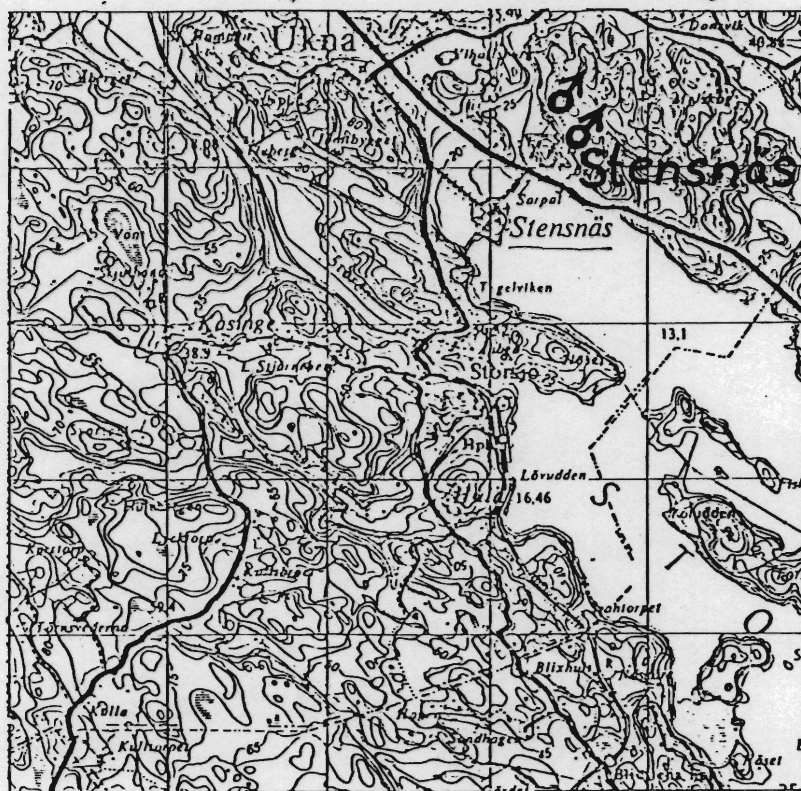
Skala 1:10000

76 Västerвик 8f

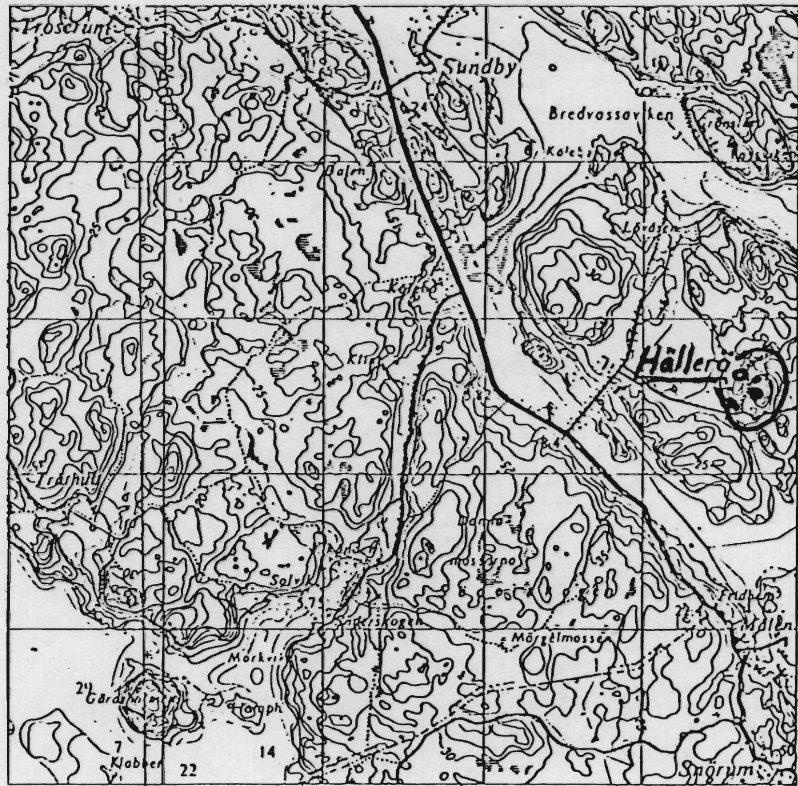
1:50 000

76 Västerвик 7g

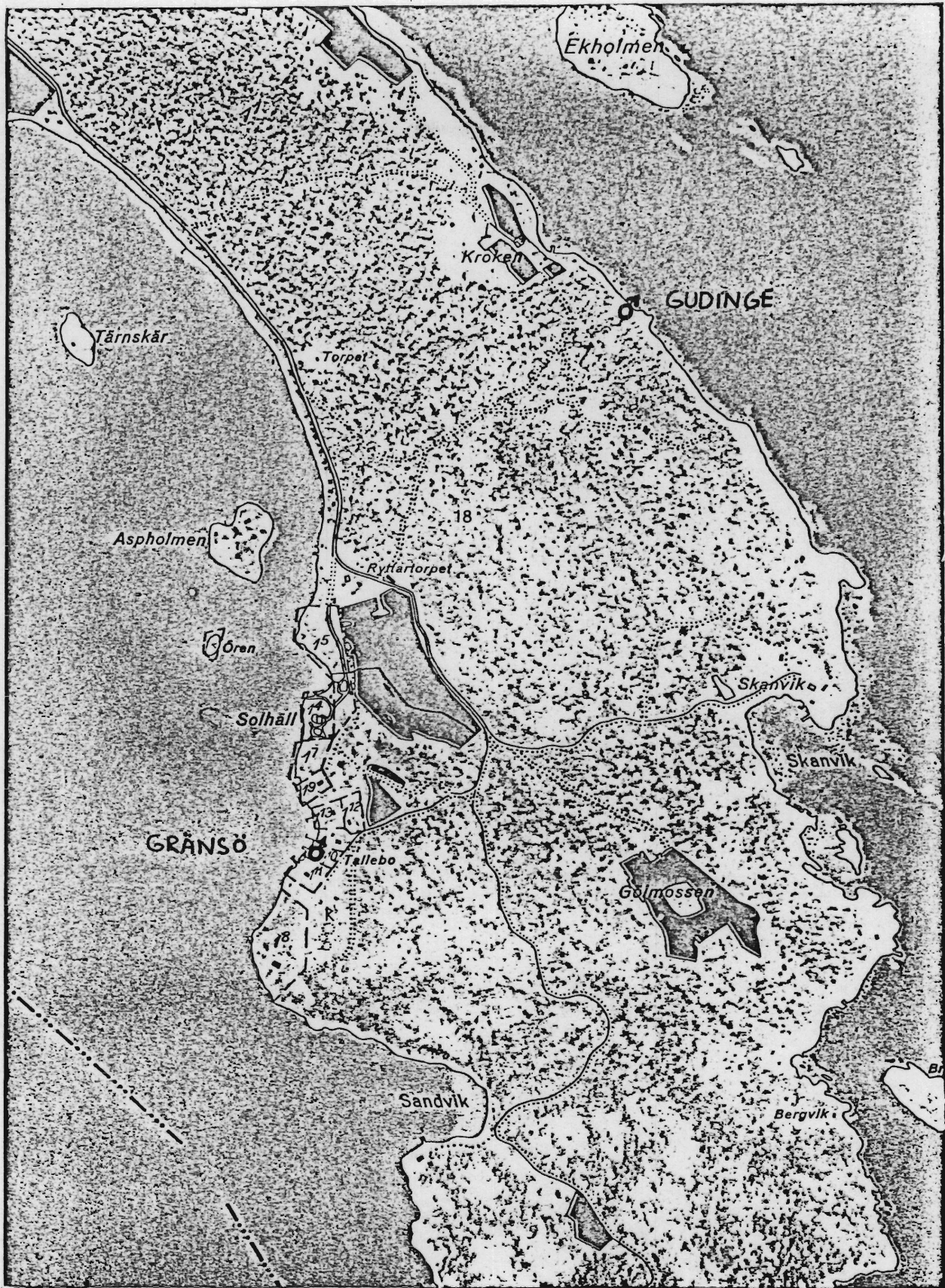

1:50 000

7G Västerвик 5j

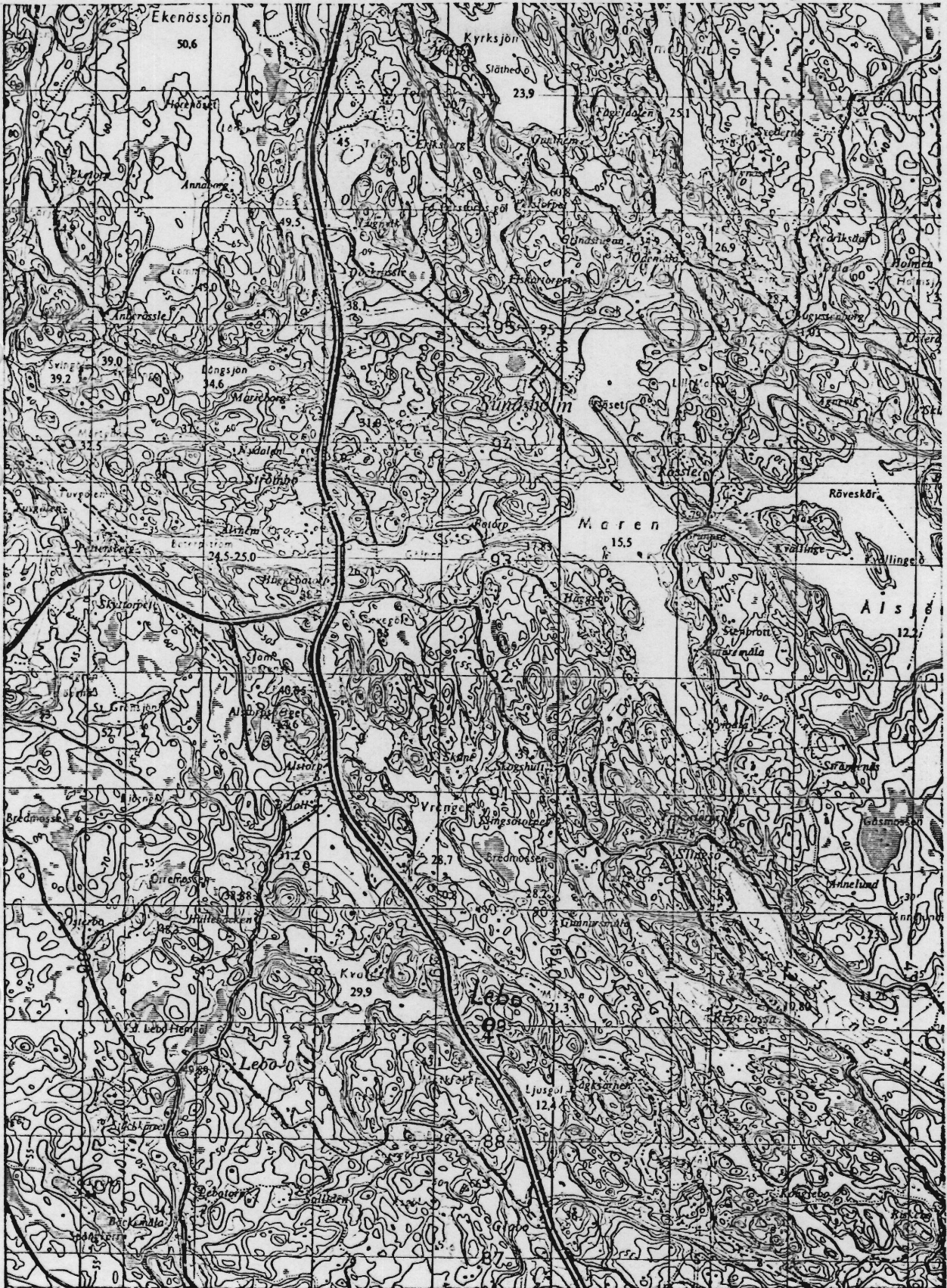

1:50000

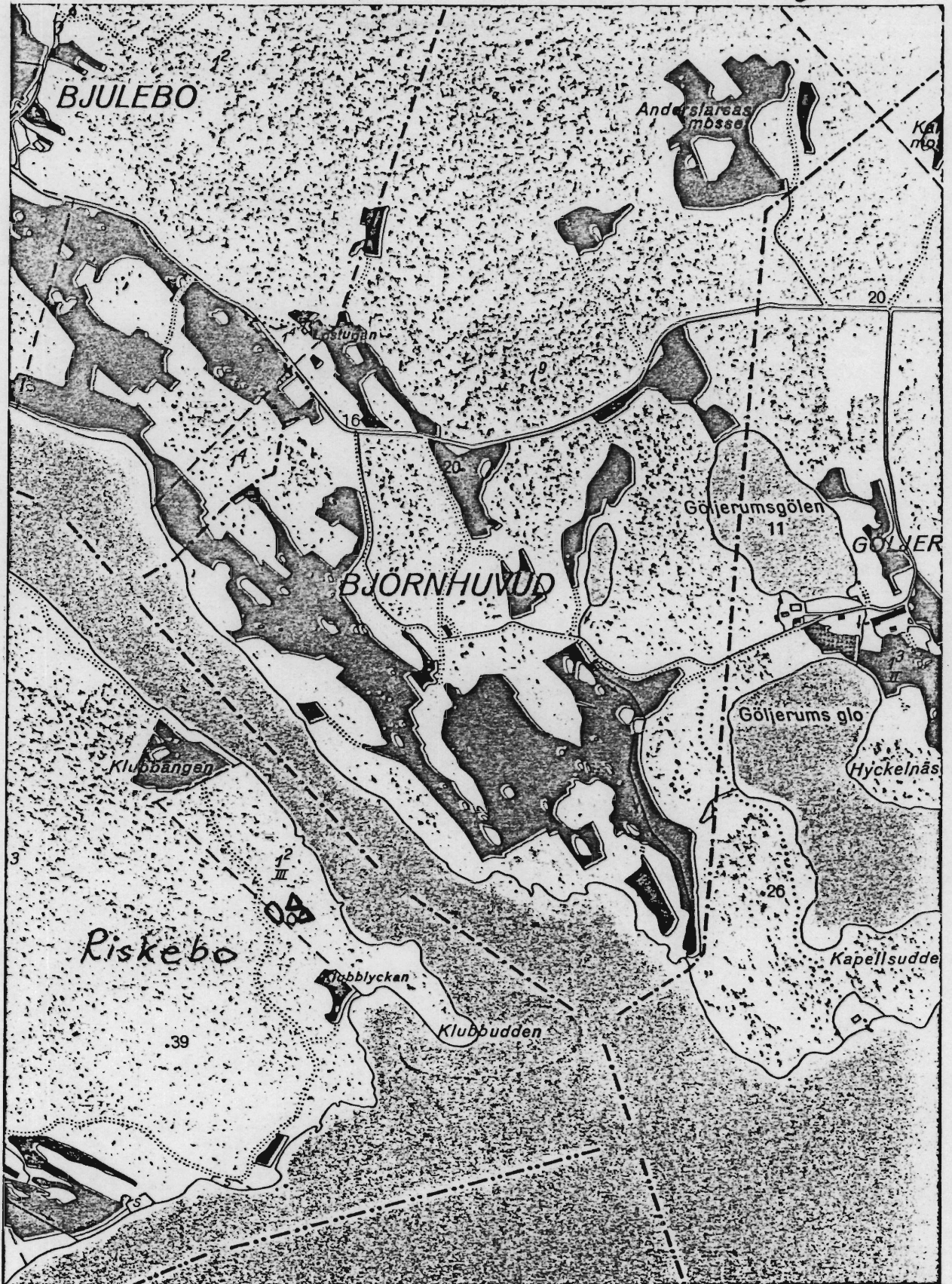
Skala 1:10000

6G Vimmerby 7h

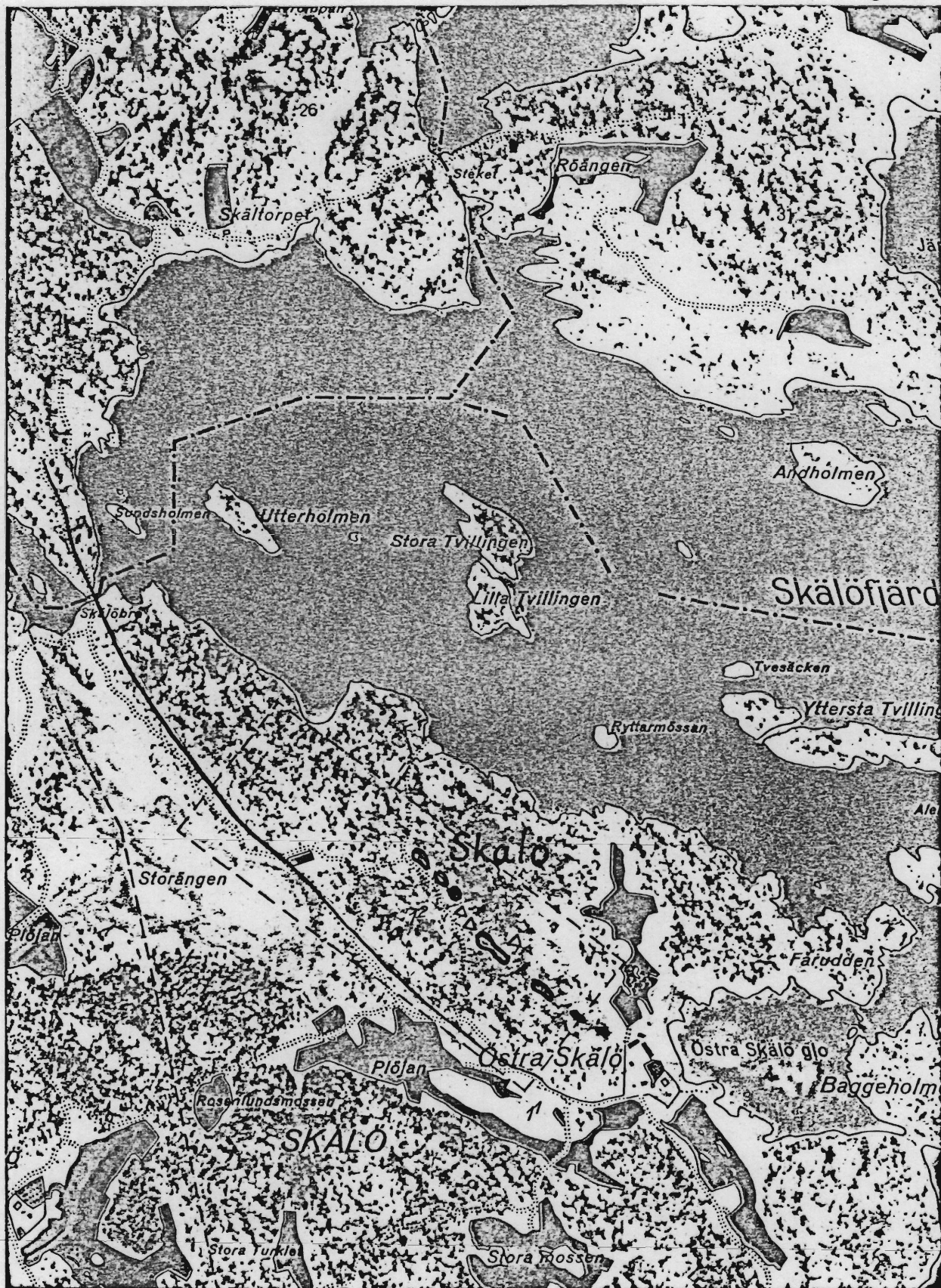

Skala 1:50000

6G Vimmerby Ti

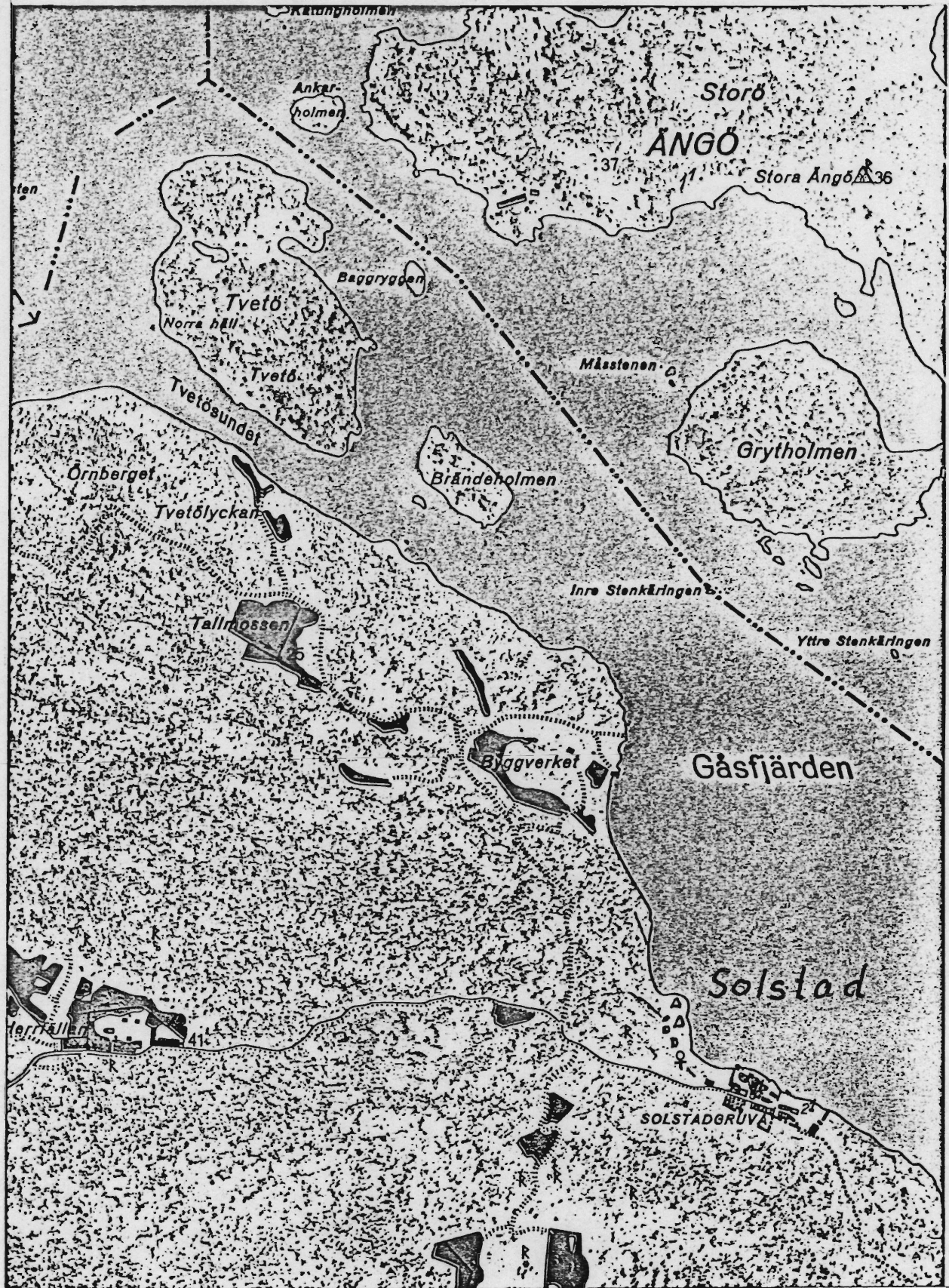

Skala 1:10000

Skala 1:10000

6GVimmerby 6i

Skala 1:10000

6G Vimmerby 3f

Skala 1:10000

Skala 1:10000

6E Nässjö Oi

Skala 1:10000

6E Nässjö Oi

Skala 1:10000

Gruvor och skärpningar enl. SGU Ser C 64 Norra Kalmar län

Gladhammars gruvfält	Co, Cu, Fe
Gröndalen	Ni, Cu
Larums skärpning (Storsjön)	Cu
Rumshult	Cu
Skrickerum	Cu, Se
Aläng	Cu
Härads- och Snarkullegr.	Cu
Gruvdalen	Cu
Kolsebro	Cu
Jämtbygget	Cu, Mo, Flusspat
Snötomta	Cu
Möcklicka	Cu
Vestrum	Cu
Hellerö	Cu
Tintorp	Cu
Klara Källa	Cu
Sandebo	Cu, Mo
Hycklinge?	Cu
Larums gruva (Vrången)	Cu
Sjöända	Cu
Emta Brink?	Cu
Kila	Cu
Uddetorp	Py
Rumma	Cu
Snörum	
Aleglo sk ?	
St. Grundemar	Cu, Ni
Ringsbo	Cu
Häradskärr	Cu
Andersbo	Cu, Co, As
Hildursborg	Cu
Marieborg	Cu
Skälö	Cu
Eskestock	Cu
Klubb (Konglebo)	Cu
Solstad	Cu
Skafvetö	Cu
Lebo	Cu
Blankholm	Py

Dams tugihaq	Cu, Py
L. Kaivö	Py
St. Trädskör	Py
Svinnersbo	Py
Forsabro = Stornäset	Py
Rannebo	Py, Cu, Pb, Mo
Marstad	Py, Cu
Herstorpet	Py
Ekholmen	Mo
Giltebo	Fe
Fåfalla	Cu, Fe
Runma	Fe
Hägerstad	Fe
Oltorp	Fe
Knappekulla	Fe
Norrby	Fe
Rotkärr	Fe
Skårsjö	Fe
Hölfveböda ?	Fe
Gullebo	Fe
Ral	Fe
Forsaström	Fe
Löpgöl	Fe
Skåltorp ?	Fe
Stenabo (Stensnäs)	Fe
Vallborgs mo (Stensnäs)	Fe
Tjusta	Fe
Hålbäcken	Fe
Degernäs	Fe
Äpperum = Hålbäcken	Fe
Skedshult	Fe
Hylleleds	Fe
Svederna = Flaken	Fe
Fårstad	Fe
Sledbrink	Fe
Olofsrum	Fe
Källhaga	Fe
Borsjö	Fe
Mejstads	Fe
Fästad ?	Fe
Perlebo	Fe
Ramstad	Fe

Skramstad	Fe
Höckenstad ?	Fe
Svensbo	Fe
Heda	Fe
Ferna	Fe
Djupedal	Fe
Löckerum	Fe
Gränsö	Fe
Horsvik	Fe
Måshult	Fe
Svingöl	Fe
Svartsmörja	Fe
Aldersbäck	Fe
Öbälen	Fe
Lillgöl	Fe
Hartorp	Fe
Björngöl	Fe
Björknäs	Fe

Nedanstående objekt har besökts och provtagits vid undersökningarna på försommaren 1977.

<u>Objekt</u>	<u>Analys n:r</u>
Rumhult	074
Fångö	023, 025
Skrikerum	078-081
Oltorp	076
Häradsgruvan	027
Gruvdalen	072
Stensnäs	070
Hällerö	029
Gudinge	082
Gränsö	083
Lebo	031-033
Riskebo	038, 039
Skälö	040
Solstad	035, 036
Bankhult	042, 043
Sunnerskog	051-053
Årset (Ag)	054, 055
Årset	056-058
Fredriksberg	061, 062
Kallsjö	059, 060

Stuffer från sommaren (1977) fältarbete i Småland

		%	%	%	%	%	ppm	ppm	ppm	%	ppm
		Cu	Ni	Pb	Co	Zn	Au	Se	Bi	Mo	Ag
7711:	{ 023	0.21	-	-							
Fångö	{ 025	0.03	-	-							
Häradsgr.	027	2.55	0.05	-							
Hällerö	029	<0.01	<0.01	-							
Lebo	{ 031	0.22	-	-							
	{ 032	1.16	-	-							
	{ 033	1.17	-	-							
Solstad	{ 035	0.62	-	<0.01			<0.05	<0.5	1.1		
	{ 036	0.92	-	<0.01			0.10	<0.5	2.2		
Riskebo	{ 038	0.23	-	-							
	{ 039	0.12	-	-							
Skälö	040	0.87	-	-			<0.05				
Bänkhult	{ 042	0.04	-	-						1.73	
	{ 043	<0.01	-	-						0.14	
Ädelfors	{ 044	<0.01	-	-			<0.05				
	{ 045	<0.01	-	-			0.09				
	{ 046	<0.01	-	-			<0.05				
Kleva	{ 047	1.14	0.32	-							
	{ 048	0.12	0.45	-							
Sunnerskog	{ 051	0.92	-	-		20.01					
	{ 052	0.18	-	-		21.31					
	{ 053	0.65	-	-		20.01					
Årset (Ag)	{ 054	0.04	-	0.66		6.47					10
	{ 055	3.22	-	0.35		8.40					22
Årset	{ 056	0.65	<0.01	-		0.09					41
	{ 057	0.32	0.01	-		0.09					10
	{ 058	1.03	0.01	-		<0.01					20
Kallsjö	{ 059	0.11	0.02	-							
	{ 060	1.74	0.01	-							

KOPIA

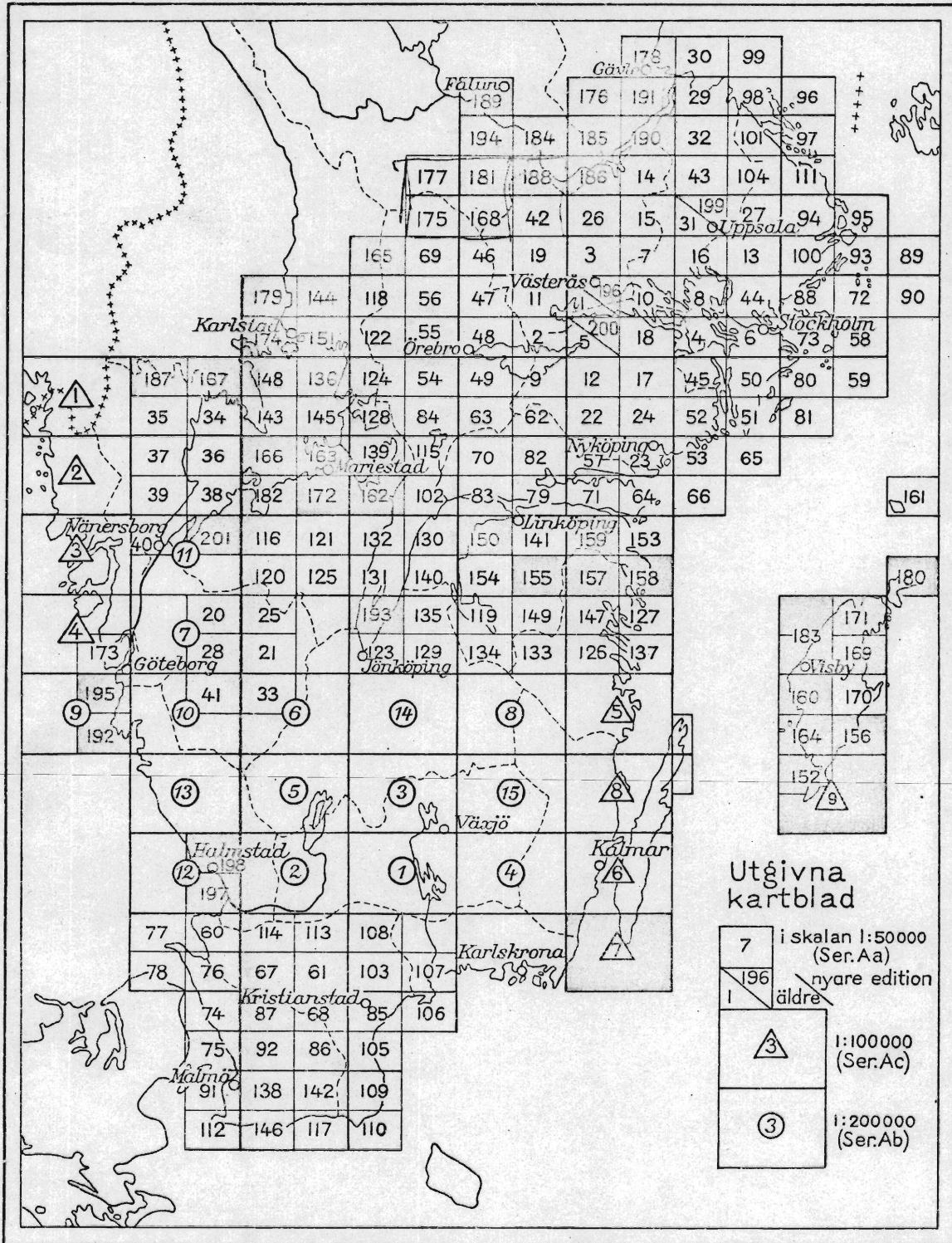
Stuffer från sommarsens (1977) fältarbete i Småland.

		% Cu	% Ni	% Pb	% Co	% Zn	ppm Se	ppm Ag	% Fe	% P	% S
7711:	061	0.03	<0.01	<0.01	—	36.3	—	—	—	—	—
Fredriksberg	062	3.90	<0.01	<0.01	—	2.68	—	—	—	—	—
Spexeryd	063	0.03	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Stensnäs	070	0.01	—	—	—	—	—	—	36.5	0.073	0.11
Gruvdalen	072	0.43	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Larum	073	0.04	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rumhult	074	0.17	—	—	—	0.01	—	—	—	—	5.62
—	075	saknas		—	—	—	—	—	—	—	—
Oltorp	076	<0.01	—	—	—	—	—	—	36.0	0.037	0.24
Skrikerum	078	<0.01	—	—	—	—	<0.5	47	—	—	—
	079	0.01	—	—	—	—	0.6	"	—	—	—
	080	<0.01	—	—	—	—	1.2	"	—	—	—
	081	2.69	—	—	—	—	<0.5	280	—	—	—
Gudinge	082	<0.01	—	—	—	—	—	—	45.4	1.67	0.04
Gränso	083	<0.01	—	—	—	—	—	—	18.5	0.062	0.05
		% Mn									
Spexeryd	063	5.95									

Följande geologiska kartblad, utgivna av SGU, täcker Småland

Ser Aa	113	Vittsjö	1895
	114	Örkelljunga	1898
	123	Jönköping	1907
	126	Ankarsrum	1905
	127	Loftahammar	1904
	129	Eksjö	1917
	133	Vimmerby	1906
	134	Svinhult	1907
	135	Tranås	1912
	137	Västervik	1907
	140	Boxholm	1907
	147	Gamleby	1914
	149	Kisa	1913
	155	Åtvidaberg	1924
	157	Skrikerum	1926
	158	Valdemarsvik	1928
	159	Gusum	1928
	193	Gränna	1951
	Ser Ab	1	Huseby
2		Ljungby	1877
3		Vexjö	1877
4		Lessebo	1879
5		Ölmestad	1879
6		Nissafors	1880
8		Hvetlanda	1885
14		Nydala	1892
15	Lenhofda	1893	
Ser Ac	5	Oskarshamn	1904
	6	Kalmar	1902
	8	Ottenby	1902

SERIERN Aa, Ab & Ac

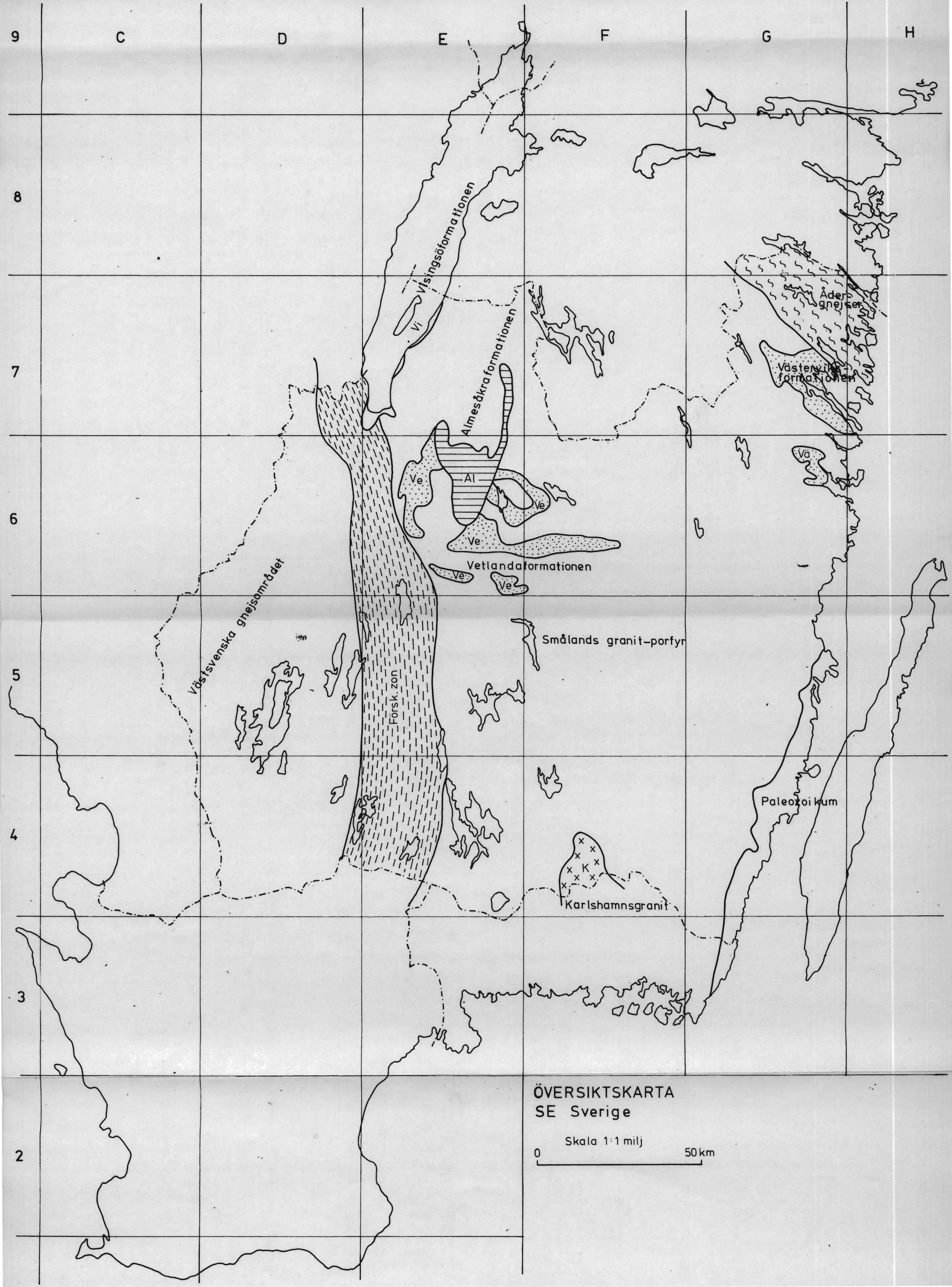
ÄLDRE KOMBINERADE JORDARTSGEOLOGISKA OCH
BERGGRUNDSGEOLOGISKA KARTBLAD, SÖDRA OCH MELLERSTA SVERIGE

Kartblad som fortfarande finns till försäljning är markerade med rasterton.

Underlaget till kartbladen utgörs av generalstabskartan.

Serien Aa utkom 1862–1965, serien Ab 1877–1893 och serien Ac 1902–1905.

Över Blekinge län finns en kombinerad jordartsgeologisk och berggrundsgeologisk karta i skala 1:100 000, utgiven 1900 som nr 1 i serie Ca (utgången).

ÖVERSIKTSKARTA
SE Sverige

Skala 1:1 milj
0 50 km